

1 Tertulliani Liber De Virginibus Velandis

Codices:

INDEX SIGLORUM

N	= Florentinus Magliabechianus, Conventi soppresi VI 9, saec. XV
F	= Florentinus Magliabechianus, Conventi soppresi VI 9, saec. XV
X	= Luxemburgensis 75, saec XV ex.
ω	= consensus codicum NFX
V	= Vindobonensis 4194, nunc Neapolitanus, Mus. Naz. 55, saec XV

Editiones:

Gel.	= Sigismundi Gelenii, Basiliae 1550
Iun.	= Francisci Iunii 1597
Oehler	= Francisci Oehler 1853/4
Pam.	= Iacobi Pamelii 1579
R ¹	= editio princeps Beati Rhenani, Basiliae 1521
R ²	= eiusdem editio secunda (inspexi editionem anni 1528)
R ³	= eiusdem editio tertia
R ¹ mg R ³ mg	= conjecturae Rhenani in margine harum editionum prolatae
R ² p. 525	= conjecturae Rhenani p. 525 editionis secundae prolatae

Auctores

Librorum

Criticorum:

Hoppe	= Heinrich Hoppe, Syntax und Stil des Tertullian, Leipzig 1903 (zur Sprache und Kritik Tertullians), Lund 1932
Hoppe, Beiträge	= Aemiliani Kroymanni conjecturae in manuscripto suo prolatae
Kr.	= Bulhart, Tertullian-Studien, Sitzungsberichte der Österr. Akad. der Wissenschaften, phil.-hist. Klasse, Bd. 231/5, 1957
SB	= Fulvius Ursinus (v. vol. III p. XXVII sq.)

Urs.

Literae inclinae in textu significant aut lectionem codicum esse mutatam
aut Tertullianum aliena verba (perunque sacra scripturae) afferre; in his mutationem
factam indicant litterae rectae.

[79]

DE VIRGINIBVS VELANDIS

CSEL (CCL

Line Verse

Nos: Nos:)

5

10 (2.)

15 (3.)

20

I. [1] Proprium iam negotium passus meae opinionis
Latine quoque ostendam virgines nostras velari oportere, ex
quo transitum aetatis sua fecerint; hoc exigere veritatem,
cui nemo praescribere potest, non spatium temporum, non
patrocinia personarum, non privilegium regionum; ex his
enim fere consuetudo initium ab aliqua ignorantia vel simplicitate
sortita in usum per successionem corroboratur et ita
adversus veritatem vindicatur. [2] Sed dominus noster Christus
veritatem se, non consuetudinem cognominavit. Si semper
Christus et prior omnibus, aequa veritas sempiterna et
antiqua res. Viderint ergo, quibus novum est, quod sibi
vetus est. [3] Haeresis non tam novitas quam veritas revincit.
Quodcumque adversus veritatem sapit, hoc erit haeresis,
etiam vetus consuetudo. Ceterum suo vitio quis quid ignorat;
quod autem ignoratur, fuit tam requirendum quam recipiendum,
quod agnoscitur. [4] Regula quidem fidei una omnino
est, sola immobilis et irreformabilis, credendi scilicet in uni cum
deum omnipotentem, mundi conditorem, et filium eius
Iesum Christum, natum ex virginе Maria, crucifixum sub
Pontio Pilato, tertia die resuscitatum a mortuis, receptum
in caelis, sedentem nunc ad dexteram patris, venturum iudicare
vivos et mortuos per carnis etiam resurrectionem.
[5] Hoc lege fidei manente cetera iam disciplinae et conversationis

25 (4.) admittunt novitatem correctionis, operante scilicet et

1. 10 cf. Ioh. 14, 6

1. Incipit de virginibus velandis *N*, Explicit liber Tertulliani de penitencia. Incipit liber eiusdem de virginibus velandis *F*, Q. Septimi Florentis Tertulliani incipit liber de virginibus velandis *X* 2 proprium negotium *sc. non placendi*. *Kellner* 13 heresis *o* (praef. III 2), haeresis *R Gel.* *Pam.* 16 autem *i. enim*, v. ad monog. 13, 3 21 tertia *o* *Pam.*, *o B Gel.*

[80] proficiente usque in finem gratia dei. [6] Quale est enim, ut diabolo semper operante et adiciente cottidie ad iniquitatis ingenia opus dei aut cessaverit aut proficere destiterit? cum propterea paraclitum miserit dominus, ut, quoniam humana mediocritas omnia semel capere non poterat, paulatim dirigeretur et ordinaretur et ad perfectum perduceretur disciplina ab illo vicario domini, spiritu sancto. [7] *Adhuc multa habeo loqui ad vos, sed nondum potestis ea baiulare; cum venerit ille spiritus veritatis, deducet vos in omnem veritatem et supervenientia renuntiabit vobis.* Sed et supra de hoc eius opere pronuntiavit. [8] Quae est ergo paracliti administratio nisi haec, quod disciplina dirigitur, quod scripturae revelantur, quod intellectus reformatur, quod ad meliora proficitur? Nihil sine aetate est, omnia tempus expectant; denique Ecclesiastes *Tempus*, inquit, *omni rei*. [9] Aspice ipsam creaturam paulatim ad fructum promoveri: granum est primo et de grano frutex oritur et de frutice arbuscula emititur, deinde rami et frondes invalescent et totum arboris nomen expanditur, inde germinis tumor et flos de germine solvit et de flore fructus aperitur; is quoque rudis aliquamdiu et informis paulatim aetatem suam dirigens eruditur in mansuetudinem saporis. [10] Sic et iustitia -- nam idem deus iustitiae et creature -- primo fuit in rudimentis, natura deum metuens, dehinc per legem et prophetas promovit in infantiam, dehinc per evangelium efferbuit in iuuentutem, nunc per paracletum componitur in maturitatem. [11] Hic erit solus a Christo magister et dicendus et verendus; non enim ab se loquitur, sed quae mandantur a Christo; hic solus antecessor, quia solus

32 Ioh. 16, 12. 13 36 cf. Ioh. 16, 7-11 40 Eccles. 3, 17

29 paraclitum *o* fere semper miserit etiam *N* 32 adhuc inquit *E edd.*, sed *v*, praef. III 95 33 ad vos *NF* ut monog. 2, 2, *vobis FXR edd.* *cum Vulg.* ut *praescr.* 22, 8. *SB* 96 36 paracliti *FX* 39 denique *i.* *nam(que), enim, Thes.* 533, 52 50 efferuit *FX* 52 a se *N* loquitur *NF* (praef. III 38), -etur *XR edd.*

[81] 55 post Christum; hunc qui receperunt, veritatem consuetudini anteponunt; hunc qui audierunt usque non olim prophetantem, virgines contegunt.

5 II. [1] Sed nolo interim hunc morem veritatis deputare; consuetudo sit tantisper, ut consuetudini etiam consuetudinem opponam. Per Graeciam et quasdam barbarias eius plures ecclesiae suas abscondunt; est et sub hoc caelo institutum istud alicubi, ne qui gentilitati Graecanicae aut barbaricae consuetudinem illam ascribat. [2] Sed eas ego ecclesias proposui, quas et ipsi apostoli vel apostolici viri

10 (2.) condiderunt et puto, ante quosdam. Habent igitur et illae eadem consuetudinis auctoritatem; tempora et antecessores 15 (3.) opponunt magis quam posterae istae. Quid observabimus, quid eligimus? [3] Non possumus respuere consuetudinem, quam damnare non possumus, utpote non extraneam, quia non extraneorum, cum quibus communicamus scilicet ius pacis et nomen fraternitatis. Una nobis et illis fides, unus deus, idem Christus, eadem spes, eadem lavacri sacramenta, semel dixerim, una ecclesia sumus. Ita nostrum est, quodcumque nostrorum est, ceterum dividis corpus. [4] Tam<en> hic, sicut in omnibus varie institutis et dubiis et incertis fieri solet, adhibenda fuit examinatio, quae magis ex duabus tam diversis consuetudinibus disciplinae dei conveniret, et utique ea diligenda, quae virginis includit, soli deo notas -- quibus, praeter quod a deo, non ab hominibus captanda gloria est, etiam ipsum bonum suum erubescendum est: virginem magis laudando quam vituperando confundas, quia delicti durior

54 consuetudinem veritati N 55 usque non olim i. usque nuper usque proxime (cf. 3,1) prophetantem sc. *Spiritum Montani*

2. 1 veritatis ωR^{1,2} (praef. III 16), -i R³ edd. 3 barbarias eius i.
Graeciae vicinas 9 antecessores i. doctores ut 1, 11,3, 1 10 magis] praef.
III 114 11 eligimus N (praef. III 112), deligimus F (di-), XR^{1,2}, deligemus
R³ edd. 13 comm. sc. N, sc. comm. cett. 17 ceterum i. alioquin ut 5, 4.
Hoppe 109 suppl. Urs. 21 diligenda R edd., diligenda ω virginis N
(praef. III 2), -es cett. 22 praeter quod R³ edd., praeterea ωR^{1,2}

|82 25

(4.)

frons est, ab ipso et in ipso delicto impudentiam docta --; nam illam consuetudinem, quae virginis negat, dum ostendit, nemo probasset nisi aliqui talis quales virginis ipsae. [5] Tales enim oculi volent virginem visam, quales habet virgo, quae videri volet; invicem se eadem oculorum genera desiderant; eiusdem libidinis est videri et videre. Tam sancti viri est subfundi, si virginem viderit, quam sanctae virginis, si a viro visa sit.

5

(2.)

10

15

(3.)

20

III. [1] Sed nec inter consuetudines despicer voluerunt illi sanctissimi antecessores. Tamen tolerabilius apud nos ad usque proxime utriusque consuetudini communicabatur; arbitrio commissa res erat, ut quaeque voluisse, aut tegi aut prostitui, sicut et nubere, quod et ipsum neque cogitur neque prohibetur. [2] Contenta erat veritas pacisci cum consuetudine, ut tacite sub consuetudinis nomine frueretur se vel ex parte. Sed quoniam cooperat agnitus proficere, ut per licentiam utriusque moris indicium melioris partis emerget, statim ille adversarius bonorum multoque institutorum opus suum fecit. [3] Ambiunt virginis hominum adversus virginis dei, nuda plane fronte temerarie <in> audaciam excitatae, et virginis videntur, quae aliquid a viris petere possunt, nedum tale factum, ut scilicet aemulae earum, tanto magis liberae quanto Christi solius ancillae, dedantur illis! [4] 'Scandalizamur', inquiunt, 'quia aliter aliae incedunt', et malunt scandalizari quam provocari. Scandalum, nisi fallor, non bonae rei, sed malae exemplum est, aedificans ad delictum; bona res neminem scandalizant nisi malam mentem. [5] Si bonum est modestia, verecundia, fastidium gloriae, soli deo captans placere, agnoscent malum suum, quae de tali bono scandalizantur.

27 aliquae *R* talis *NF*, -es *XR* *edd.* 28 volent *FXR* *edd.* (*praef.*
III 4I), -unt *N* 29 eadem *R³* *edd.*, eiusdem *o R^{1,2}*

3. 4 commissa *N*, permissa *FXR* *edd.* 5 nec cog. *N* 6 pacisci
R² *p. 505*, pa(u)cis si *o R¹* 9 iudicium *Kr.* 10 multo sc. *magis*, *Hoppe*,
Beitr. 47 sq. 12 temerarie *N*, -e cett., -am (in) *Oehler* audacia *o R*
13 <sibi> vid. *Kr.* aliquid] *non est virginis quicquam a viro petere*
14 factum] *praef.* *III 52* 17 provocari sc. ad virtutem. *Oehler*

83

(4.)

25

Quid enim? si *incontinentes* dicant se a *continentibus* scandalizari,
et *continentia* revocanda est? et ne *multinubi* scandalizentur,
monogamia recusanda est? [6] Cur non *magis* hae
qu[a]jerantur scandalio sibi esse petulantiam, impudentiam
ostentaciae virginitatis? Propter huiusmodi igitur capita
nundinatia trahantur virgines sanctae in ecclesiam, erubescentes,
quod cognoscantur in medio, paventes, quod detegantur
accersitae quasi ad stuprum? Non minus enim et hoc
pati nolunt. [7] Omnis publicatio virginis bonae stupri passio
est. Et tamen vim carnis pati minus est, quia de officio
naturae venit; sed cum spiritus ipse violatur in virgine sublato
velamine, didicit amittere, quod tuebatur. [8] O sacrilegæ
manus, quae dicatum deo habitum detrahere potuerunt!
Quid peius aliquis persecutor fecisset, si hoc a virgine electum
agnovisset? Denudasti puellam a capite et nota iam sibi
virgo non est, alia est facta. [9] Exsurge igitur, veritas, exsurge
et quasi de patientia erumpe! Nullam volo consuetudinem
defendas; nam iam et illa consuetudine, sub qua te fruebaris,
expugnatur. Te esse demonstra, quae virgines tegis, ipsa
scripturas tuas interpretare, quas consuetudo non novit; si
enim nosset, numquam esset.

30

(5.)

35

40

IV. [1] Quatenus autem et de scripturis adversus veritatem
argumentari consuetudo est, statim opponitur nobis nullam
mentionem virginum ab apostolo factam, ubi de velamine
praefinit, sed tantum mulieres nominatas, cum, si voluisset

4. 3 sqq. cf. orat. 21. 22 4 cf. I Cor. 11, 5 sqq.

22 *incontinentes* *scripti*, et (*corruptum ex in*) *continentes o*, et
(*in*)*cont.* *R* 23 et *prius N*, *om. cett.* *multinubi Rig.*, multi nobis *o R*
25 corr. *Kellner* impudentiam *om. N* (*praef.* *III 86 a. SB 23*)
26 huiusmodi *N*, eiusmodi *cett.* 35 peius *NGR³*, prius *FXR^{1,2}*
36 agnovisset *N* (*i. cognovisset*, cf. 6, 2 agnosco *i. novi*; *Thes. 1358, 21.*
1359, 1; SB 52), cognovisset *cett.* *nota i. s. v. N*, tota i. v. s. *cett.* 37 exsurge
alt. om. R 39 consuetudine *del. Rig.*, -o *R² p. 505* fruebaris] 3, 2
40 expugnatur] expungitur *Pam. ex cod. Vat.* *tegis N*, -it *cett.* *ipsas N*

4. 1 *adversus*] ad *N*

84 5

10

et virgines tegi, de virginibus quoque cum mulieribus nominatis
pronuntiasset, 'quomodo illic', inquit, 'ubi de nuptiis
tractat, quid observandum sit etiam de virginibus declarat';
itaque non contineri eas lege velandi capit is ut non nominatas
in hac lege, immo ex hoc ve<tari ve>lari, qua non iubentur,
quae neo nominantur. [2] Sed et nos eandem argumentationem
retorquemus. Qui enim sciebat in alias utriusque generis
facere mentionem -- virginis dico et mulieris, id est non virginis
-- ex causa distinctionis, in his, in quibus non nominat
virginem, non faciens distinctionem ostendit condicionis

15 communionem. [3] Ceterum potuit hic quoque constituere differentiam inter virginem et mulierem, sicut alibi dicit: *Divisa est mulier et virgo*. Igitur quas non divisit tacendo, in altera uniit. Nec tamen quia illic divisa est et mulier et virgo, hic quoque patrocinabitur illa divisio, ut quidam volunt.
20 [4] Quanta enim alibi dicta non valent, ubi dicta scilicet non sunt! nisi si eadem sit causa quae alibi, ut sufficiat semel dictum. Illa autem causa virginis et mulieris longe divisa est ab hac specie. *Divisa est, inquit, mulier et virgo*. Quare? quoniam *innupta*, id est virgo, *cogitat ea, quae, sunt domini, ut sit sancta et corpore et spiritu, nupta autem, id est non virgo, cogitat quomodo placeat viro*. [5] Haec erit interpretatio divisionis illius, nullum habens locum in isto capitulo, in quo neque de nuptiis neque de animo et cogitatu muliebri et virginis pronuntiatum, sed de capite velando. Cuius nullam volens esse disceptationem spiritus sanctus uno nomine mulieris etiam virginem intelligi voluit, quam proprie non nominando
25
30

17 I Cor. 7, 33 24 I Cor. 7, 34

5 nominatim *Iun.* 9 vetari velari *Kr.* (*cf. orat. 22, 4 velari vetatur*), <non> velari *Pam.*, <re>velari *Urs.* qua *FXR edd. (praef. III 63)*, quia *N* 10 et *om. N, sed cf. praef. III 103a* 11 in aliis *N R³*, in alias *FX R^{1,2}* (*cf. praef. III 59d*), alias *Vatic.* 18 uniit *Thörnell I 18, i iit oR^{1,2}*, (inaltera)vit *R³ edd.* 25 et *prius om. N contra Graecum* 26 pl. v. *FXR edd. (ἀρέση τῷ ἀνδρὶ), v. pl. N 28 muliebri *NXR (praef. III 111e)*, mulieri *F, -is Vatic. edd.* 31 proprie *i. sua vocabulo*. *Oehler**

85
35
40
45
50

(4.)
a muliere non separavit et non separando coniunxit ei, a qua non separavit. [6] Novum est nunc ergo principali vocabulo uti et cetera nihilominus in eo vocabulo intelligi, ubi nulla est necessitas singillatim distinguendae universitatis? Naturaliter compendium sermonis et gratum et necessarium est, quoniam sermo laciniosus et onerosus et vanus est. Sic et generalibus vocabulis contenti sumus comprehendentibus in se specialium intellectum. [7] Ergo iam de vocabulo ipso. Naturale vocabulum est femina, naturalis vocabuli generale mulier, generalis etiam speciale virgo vel nupta vel vidua vel quot etiam aetatis nomina accedunt. Subiectum est igitur generali speciale, quia generale prius est, ut subcessivum antecessivo et portionale universalis: in ipso intelligitur, cui subicitur, et in ipso significatur, quia in ipso continetur. [8] Sic nec manus nec pes nec ullum membrorum desiderat nominari corpore nominato; et si mundum dixeris, illic erit et caelum et quae in eo, sol et luna et sidera et astra, et terra et freta et omnis census elementorum. Omnia dixeris, cum id dixeris, quod ex omnibus constat. Sic et mulierem nominando quicquid est mulieris nominavit.

5
V. [1] Sed quoniam ita mulieris nomen usurpant, ut non putent competere illud nisi ei soli, quae virum passa sit, probari a nobis oportet proprietatem eius vocabuli ad sexum ipsum, non ad gradum sexus pertinere, quo communiter etiam virgines censeantur. [2] Cum hoc genus secundi hominis a deo factum est in adiutorium hominis, femina illa statim mulier cognominata est, adhuc felix, adhuc digna paradiso, adhuc virgo: *Vocabitur, inquit, mulier*. Habes itaque nomen, non dico iam virgini commune, sed proprium, quod a principio

5. 6 *cf. Gen. 2, 18* 8 *Gen. 2, 23*

41 etiam *i. autem, praef. III 65b* 42 est igitur *N*, i. e. *FXR edd.*
43 ut *Urs.*, et ω *R edd.* subcessivum *Urs.*, subiectivum ω *R edd.*
49 dixeris *pro dices, praef. III 43*
5. 7 cogn. est *N*, est c. *FXR edd.* 9 a *etiam N*

|86 10 (2.)

15

20

25

30

35

(3.)

virgo sortita est. [3] Sed ingeniose quidam de futuro volunt dictum *vocabitur mulier*, quasi quae hoc futura esset, cum virginitatem resignasset, quoniam et adicit: *Propterea relinquet homo patrem et matrem et conglutinabitur mulieri suae et erunt duo in carne una*. Ostendant igitur primo, uti s<c>it subtilitas ista, si de futuro mulier cognominata est, quod interea vocabulum acceperit; non potest enim sine vocabulo praesentis qualitatis suae fuisse. [4] Ceterum quale est, ut, quae in futurum vocaretur nomine designato, in praesenti nihil cognominaretur! Omnibus animalibus Adam nomina imposuit et nemini ex futura condicione, sed ex praesenti institutione, cui conditio quaecumque serviret, hoc appellata, quod ex primordio voluit. [5] Quid ergo tunc vocabatur? Atquin quotienscumque in scriptura nominatur, mulier appellatur, antequam nupta, et numquam virgo, cum virgo; hoc nomen tum unum illi fuit, et quando nihil propheticō modo dictum est. [6] Nam cum scriptura refert fuisse nudos duos, Adam et mulierem eius, nec hoc de futuro sapit, quasi mulierem dixerit eius in praesagio uxoris, sed quoniam et innupta illius mulier ut de substantia eius: *Hoc, inquit, os ex ossibus meis et caro ex carne mea vocabitur mulier*. [7] Hinc ergo tacita conscientia naturae ipsa divinitas animae in usum sermonis eduxit nescientibus hominibus -- sicut et alia multa, quae ex scriptura fieri et dici solere alibi poterimus ostendere --, uti mulieres nostras dicamus uxores, quamquam et impropre quaedam loquamur; nam et Graeci, qui magis vocabulo mulieris in uxore utuntur, alia habent propria vocabula uxoris; sed malo hunc usum ad scripturae testimonium

12 *Gen. 2, 24* 19 *cf. Isid. orig. 12, 1, 1* 26 *cf. Gen. 2, 25*
28 *Gen. 2, 23* 34 *cf. monog. 8, 5 orat. 22, 3*

12 adicit ω , adiecit *R edd.* 14 carne una *N cum Graeco et Vulg.*, u. c. *FXR edd.* uti scit *Kr.*, ubi sit ω *R edd.* subtilitas] *praef. III 83*
17 ceterum] v. *ad 2, 3* 19 et] *praef. III 64* 20 conditio *N* (*i. creata animantia, SB 64*), conditio *FXR edd.* 21 ex *N* (*Thes. 1091,10*), a *FXRedd.*
26 duos *om. N* 28 et] *praef. III 102b* innupta sc. erat, *praef. III 94b* 31 eduxit] *praef. III 51b* 34 loquamur *etiam N*

|87

40

(4.)

45

50

deputare. [8] Ubi enim duo in unam carnem efficiuntur per matrimonii nexum, 'caro ex carne et os ex ossibus' vocatur secundum originem mulier eius, ex cuius substantia incipit censeri facta uxor. Ita mulier non natura nomen est uxor, sed uxor condicione nomen est mulieris. Denique mulier et non uxor dici potest, non mulier autem uxor dici non potest, quia nec esse. [9] Constituto igitur nomine novae feminae, quod est mulier, et explicito quod prius fuit, id est nomine assignato, convertit iam ad propheticam rationem, uti diceret: *Propter hanc relinquet homo patrem et matrem*. Adeo separatum est nomen a prophetia quantum et ab ipsa persona, ut non utique de ipsa Eva dixerit, sed in illas feminas futuras, quas in matrice generis feminini nominarit.
[10] Alioquin non Adam relicturus erat patrem et matrem,

quos non habebat, propter Evam; ergo non ad Evam pertinet, quia nec ad Adam, quod prophetice dictum est; de maritorum enim condicione praedictum, qui ob mulierem parentes suos erant relicturi, quod in Evam cadere non potuit, quia nec in Adam. [11] Si ita res est, appareat non propter futurum mulierem cognominatam, ad quam futurum non pertinebat. Eo accedit, quod ipse rationem eius nominis edidit; cum enim dixisset: *Vocabitur mulier: Quoniam ex viro suo sumpta est* et ipso adhuc virgine. Sed dicemus et de viri nomine suo loco. [12] Nemo itaque nomen ad prophetiam interpretetur, quod ex alia significazione deductum est, praesertim cum appareat, ubi de futuro nomen acceperit, illic scilicet, ubi Eva cognominatur, personali iam vocabulo, quia naturale praecesserat. Si enim Eva *mater viventium* est, ecce ex futuro cognominatur, ecce uxor et non virgo praenuntiatur. Hoc erit vocabulum

55 Gen. 2, 24 **58** Gen. 2, 23 **64** LXX Gen. 3, 20

41 denique i. q. quare 46 hoc Pam. (τούτοι) 47 adeo... quantum]
praef. III 100 propheta quam F 53 praedictum est FX, sed v.
praef. III 94a 58 mulier, <addidit> Urs., sed v. praef. III 95
64 viventium] iuetu F

|88

nupturae; ex nupta enim mater. [13] Ita hic quoque ostenditur non de futuro mulierem tunc nominatam, quae postmodum acceptura erat futurae condicionis suae nomen. Responsum satis est ad hanc partem.

5

10

15

20

25

VI. [1] Videamus nunc, si et apostolus formam vocabuli istius secundum Genesim observat, sexui deputans illuc, sic mulierem vocans virginem Mariam quemadmodum et Genesis Evam. Scribens enim ad Galatas: *Misit, inquit, deus filium suum factum ex muliere*, quam utique virginem constat fuisse, licet Hebion resistat. [2] Agnosco et angelum Gabrielem ad virginem missum; sed cum benedicit illam, inter mulieres, non inter virgines deputat: *Benedicta tu inter mulieres*. Sciebat et angelus mulierem etiam virginem dici. [3] Sed et ad haec duo ingeniose quidam respondisse sibi visus est, quoniam quidem desponsata est Maria, idcirco et ab angelo et ab apostolo mulierem pronuntiatam; 'desponsata enim quodammodo nupta'. Tamen inter quodammodo et verum satis interest, dumtaxat hoc in loco; nam alibi ita sane habendum est. [4] Nunc vero non quasi iam nuptam mulierem Mariam pronuntiaverunt, sed quasi nihilominus feminam, etiamsi non sponsam, quasi hoc a primordio dictam; illud enim praejudicet necesse est, a quo forma descendit. [5] Ceterum quod pertineat ad hoc capitulum, si hic despontatae adaequatur, ut ideo mulier dicta sit Maria, non *qua* femina, sed *qua* maritata, iam ergo Christus non ex virgine natus est, quia ex despontata, quae virgo esse desierit hoc nomine; quod si ex virgine natus est, licet ex despontata, tamen integra, agnosce mulierem etiam virginem, etiam integrum dici. [6] Hic certe nihil prophetice dictum videri potest, ut futuram mulierem, id est nuptam, apostolus nominarit dicendo *factum ex muliere*; non enim poterat posteriore

6. 4 Gal. 4, 4 8 Luc. 1, 28 26 Gal. 4, 4

6. 2 observat o R^{1.2} (Hoppe 72), -et R³ edd. illuc o R^{1.2} (praef- III 8), illud R³ edd. 6 agnosco] v. ad 3, 8 et praef. III 90a 9 et om. N

[89] mulierem nominare, de qua Christus nasci non habebat,
id est virum passam, sed illam, quae erat praesens, quae erat
virgo et mulier vocabatur.

VII. [1] Post vocabuli huius proprietatem secundum primordii
formam virginis et ita universo mulierum generi defensam
5 (7.) convertamus ad ipsas iam rationes recensendas,
per quas apostolus docet velari feminam oportere, an eadem
etiam virginibus competaⁿt, ut ex hoc quoque vocabuli communio
inter virgines et non virgines constet, dum eadem velaminis
causae in utraque parte deprehenduntur. [2] Si *caput*
10 *mulieris vir* est, utique et virginis, de qua fit mulier illa quae
nupsit, nisi si virgo tertium genus est monstruosum aliquod
sui capitatis. *Si mulieri turpe est radi sive tonderi*, utique et
(2.) virginis. Proinde viderit saeculum, aemulum dei, si ita virginis
15 caesum capillum decori mentitur, quemadmodum et puer
permissum. Ergo cui aequae non convenit radi sive tonderi,
aeque convenit operiri. [3] *Si gloria viri est mulier*, quanto
magis virgo, quae et sibi gloria est; si *mulier ex viro* et propter
20 virum, costa illa Adae virgo primum fuit; si *mulier potestatem*
habere super caput debet, vel eo iustius virgo, ad quam pertinet,
quod in causa est. [4] *Si enim propter angelos*, scilicet
quos legimus a deo et caelo excidisse ob concupiscentiam feminarum,
quis praesumere potest quales angelos maculata
iam corpora et humanae libidinis reliquias desiderasse, ut non

7. 7 1 Cor. 11,3 10 1 Cor. 11,6 14 1 Cor. 11,7 15 1 Cor. 11,8
16 1 Cor. 11, 10 18 1 Cor. 11, 10 19 cf. Gen. 6, 1. 2

28 illam *N R² p. 505*, illa cett.

7. 1 post ω *R*, per *Lat. (initium novi capititis huc retraxi)* 2 virginis
FXR^{1,2} (*praef. III 16.111d*), -i *R³ edd.*, -em *N* 3 convertamus *FX Pam.*
(*Thes. 853, 35*), -amur *N R edd.* 4 eadem (*neutr.*) ω*R¹* (*plur. pertinet ad*
rationes; *praef. III 81, SB 83*), eadem *R^{2,3}* 5 competat ω*R¹*, -ant
R^{2,3} vocabuli communio *R³ edd.*, v.o c. is ω*R^{1,2}* 8 fit] fuit *N* 9 aliquod *FX*,
aliqd' *N* 12 metitur *Lat. quemadmodum sc. putat* 13 promissum *Lat.*
15 et quae et *N* s. gl. *N*, gl. s. *cett.* 18 propter angelos]
praef. III 97 20 quales ω*R¹ edd.* (*praef. III 30*), tales *R² p. 506*

[90] ad virgines potius exarserint, quarum flos etiam humanam
libidinem excusat? [5] Nam et scriptura sic suggestit: *Et factum*
25 *est, inquit, cum coepissent homines plures fieri super terram, et*
filiae natae sunt eis; conspicati autem, filii dei filias hominum,
quod pulchrae essent, acceperunt sibi uxoris ex omnibus quas
elegerunt. Hic enim nomen mulierum Graecum uxor is sapit,
30 *quia de nuptiis mentio est.* [6] Cum ergo filias hominum dicit,
manifeste virgines portendit, quae adhuc apud parentes
deputarentur — nam nuptae maritorum nuncupantur--,
cum potuerit dixisse uxores hominum; aeque non adulteros
nominans angelos, sed maritos, dum innuptas sumunt filias
hominum, quas natas supra dixit, sic quoque virgines significavit,
supra natas, at hic angelis nuptas. Aliud eas nescio
35 *quam natas et dehinc nuptas.* [7] Debet ergo adumbrari facies
tam periculosa, quae usque ad caelum scandala iaculata est,
ut cum deo assistens, cui rea est angelorum exterminatorum,

40 (4.) ceteris quoque angelis erubescat et malam illam aliquando libertatem capitis sui comprimat, iam nec hominum oculis offerendam. [8] Sed etsi contaminatas iam feminas angeli illi appetissent, tanto magis propter angelos virgines velari debuissent, quanto magis propter virgines angeli deliquisse potuissent. [9] Si autem et naturae praeiudicium adicit apostolus, quod honor sit mulieris redundantia capillorum, quia coma pro operimento est, utique hoc maxime virginis insigne est, quarum et ornatus ipse proprie sic est, ut concumulata in verticem ipsam capitis arcem ambitu crinium contegat.

45

VIII. [1] Horum certe omnium contraria efficiunt, ne vir

23 Gen. 6, 1. 2 28 cf. 1 Cor. 11, 15. Isid. orig. 19, 23, 8 45 cf.
1 Cor. 11, 15
8. 1 cf. 1 Cor. 11, 4.7

27 uxoris ω R¹ (*praef. III 2*), -es R^{2,3} 33 significavit ω R^{1,2}, -ans
R³ *edd.* 37 cum ω R (*praef. III 56*), coram *Rig.* 38 angelis erubescat]
v. *Thes. s. v. erubesco* 822, 18 40 si om. *N* 45 virginis . . . quarum]
praef. III 81 46 concumulata (*sc. coma*) *FXR edd.*, cumulata *N*

91

5 caput velet, scilicet quia non sit naturaliter consecutus ambitionem capillorum, quia radi sive tonderi non sit turpe illi, quia non propter illum angeli exorbitarint, quia *gloria et imago dei* sit, quia caput eius Christus. [2] Itaque cum de viro et muliere apostolus tractet, cur illam oporteat velari, illum vero non, apparet, cur et virginis silentium fecerit, eadem ratione scilicet virginem in mulierem intelligendam sinens, qua et puerum ut in viro deputandum non nominavit, totum ordinem utriusque sexus proprii vocabulis complexus, mulieris et viri. [3] Sic etiam Adam, adhuc integer, vir in Genesi est cognominatus: *Vocabitur, inquit, mulier, quia ex viro suo sumpta est.* Sic vir Adam ante nuptiarum congressum, quemadmodum et Eva mulier. [4] De utraque parte satis ad universam speciem cuiusque sexus apostolus pronuntiavit et breviter et plene tam instructa definitione: *Omnis, inquit, mulier.* Quid est omnis, nisi omnis generis, omnis ordinis, omnis condicionis, omnis dignitatis, omnis aetatis? siquidem omne totum est et integrum et nulla sui parte defectum.

10 (2.) Pars autem mulieris et virgo est. [5] Aeque et de viro non velando *omnis* inquit. Ecce duo diversa nomina, vir et mulier, omnis uterque; duae leges obnoxiae invicem, hinc velandi, inde nudandi. [6] Igitur si eo, quod dictum sit *omnis vir*, commune est nomen viri etiam nondum viri, masculi investis, commune autem cum sit nomen secundum naturam, communis est et lex non velandi eius, qui inter viros virgo est, secundum disciplinam, cur non praeiudicatum sit proinde et mulierem virginem omnem muliere nominata contineri consortio nominis, ut contineatur et communione legis? [7] Si virgo mulier non est, nec vir investis est; si non operitur virgo, quia mulier non sit, operiatur investis, quia vir non sit; eiusdem

15

20 (3.)

25

30

5 cf. 1 Cor. 11, 7. 3 12 Gen. 2, 23 16 1 Cor. 11, 5 21 1 Cor. 11, 4

8. 7 virginis *N* (*cf. praef. III 21*) 8 mulierem ω R¹ (*praef. III 59d*),
-e R^{2,3} *edd.* 10 utrius+ *N* 12 ex *N* (*Ex; cf. 5,11*), de *FXR edd. cum*

[92]

(4.)

35

40

10

virginitatis aequa sit venia; sicut virgines non coguntur velari, ita pueri non iubeantur revelari. Cur ex parte definitionem apostoli agnoscimus absolutam circa omnem virum nec detractamus, quare non et puerum nominavit, ex parte autem praevericamur, aequa absoluta ea circa omnem mulierem? [8] *Si quis, inquit, contentiosus est, nos talem consuetudinem non habemus neque ecclesia dei:* ostendit contentionem aliquam de ista specie fuisse, ad quam extinguidam toto compendio usus est, neque virginem nominans, ut ostenderet dubitandum de velanda non esse, et omnem nominans mulierem, cum nominasset virginem. Sic et ipsi Corinthii intellexerunt; hodie denique virgines suas Corinthii velant: quid docuerint apostoli, qui didicerunt approbant.

5

IX. [1] Videamus nunc, an, sicut naturae et causae argumenta virgini quoque competere monstravimus, ita etiam disciplinae ecclesiasticae praescripta de muliere in virginem spectent. [2] Non permittitur mulieri in ecclesia loqui, sed nec docere nec tingere nec offerre nec ullius virilis munera, nedum sacerdotalis officii sortem sibi vindicarent. Quaeramus, an aliquid horum virgini licet. [3] Si virgini <non> licet, sed in omnibus eadem condicione subicitur et necessitas humilitatis cum muliere censemur, unde illi unum hoc licebit, quod omni feminae non licet? Quid praerogativa meretur adversus condicione suam? [4] Si qua virgo est et carnem suam sanctificare proposuit, idcirco velaminis venia fit illi, ut in ecclesiam notabilis et insignis introeat, ut honorem sanctitatis in libertate

37 1 Cor. 11, 16
9. 4 cf. 1 Cor. 14, 34 5 cf. 1 Tim. 2, 12

35 detractamus (*i. obicimus*) ω R edd., retractamus R¹ mg nominavit N (Hoppe 72), -arit FXR edd. 39 toto] *praef. III* 119 41 cum <in ea> nominasset <et> Kr., aliter Thörnell II 51. 98 44 quid dixerunt approbantes N

9. 4 spectent ω Pam., -ant R edd. 5 nedum R² p. 506, ne<c> duo (N)FXR¹ vindicarent ω R^{1,2} (*praef. III* 81), -are R³ edd. 7 <non> R³ V²
8 eadem condicione] *praef. III* 22 9 cum] *praef. III* 56

[93]

15

(2.)

20

(3.)

25

capitis ostendat? Potuit dignius honorari aliqua praerogativa virilis aut gradus aut officii. [5] Plane scio alicubi virginem in viduatu ab annis nondum viginti collocatam. Cui si quid refrigerii debuerat episcopus, aliter utique salvo respectu disciplinae praestare potuisset, ne tale nunc miraculum, ne dixerim monstrum, in ecclesia denotaretur, virgo vidua, hoc quidem portentuosisior, quod nec qua vidua caput texit, utrumque se negans, et virginem, quae vidua deputetur, et viduam, quae virgo dicatur. [6] Sed ea auctoritate illuc sedet intecta qua et virgo; ad quam sedem praeter annos sexaginta non tantum univirae, id est nuptiae, aliquando eliguntur, sed et matres et quidem educatrices filiorum, scilicet ut experimentis omnium affectuum structae et facile norint ceteras et consilio et solacio iuvare et ut nihilominus ea decucurrerint, per quae femina probari potest. Adeo nihil virgini ad honorem de loco permissum est, X. [1] sic nec de aliquibus insignibus.

5

Ceterum satis inhumanum, si feminae quidem per omnia
 viris subditae honorigeram notam virginitatis suaे praeferant,
 qua suspiciantur et circumspiciantur et magnificentur a
 fratribus, viri autem tot virgines, tot spadones voluntarii
 caeco bono suo incendant, nihil gestantes, quod et ipsos faceret
 illustres. [2] Debebunt etiam et ipsi aliqua sibi insignia defendere,
 aut pennas Garamantum aut stropulos barbarorum aut

23-27 cf. 1 Tim. 5, 9. 10

16 viduatu (in viduam N) i. munere viduarum ab ecclesia commisso; cf.
Wetzer-Welte, Kircherlexikon² XII 1724. Kr. ab] praef. III 53 quid
etiam N 20 nec] praef. III 75 qua] quasi N corr. 22 intecta NGR³
edd., contexta FXR¹, cum tecta intecta Kr. et] praef. III 102a 24 sq.
tales viduae, quae non tantum univirae, sed etiam matres sint
24-25 equidem FX 26 structae] praef. III 106 27 decurrerint N (Tert. ubique
alias reduplicatam formam habet)
 10. 1 sic] praef. III 74 2 si R, om. ω 3 viri F fort. recte, praefer.
III 16, vire X 7 etiam et] praef. III 103b 8 stropulos (i. taeniolas,
στρόφονς) Salmas, scrobulos NR^{1,2}, ferobulos FX, crobylos Pam., strobulos
(i. nuces pineas) R³ Gel.

94
10

cicadas Atheniensium aut cirros Germanorum aut stigmata
 Britonum; aut ex diverso fiat: capite velati in ecclesia lateant.
 [3] Certi sumus spiritum sanctum magis masculis tale aliquid
 subscribere potuisse, si feminis subscrississet, cum praeter
 sexus auctoritatem etiam ipsius continentiae nomine masculos
 potius honorari oportuisset, quorum quanto sexus avidior et
 calidior in feminas, tanto continentia maioris ardoris laboratior
 ideoque dignior omni ostentatione, si ostentatio virginitatis est
 dignitas. [4] Non enim et continentia virginitati antistat sive
 viduorum sive qui ex consensu contumeliam communem iam
 recusaverunt? Nam virginitas gratia constat, at continentia
 vero virtute; non concupiscendi, cui concupiscendo inoleveris,
 grande certamen est; cuius autem concupiscendi ignoraveris
 fructum, facile non concupisces, adversarium non habens,
 concupiscentiam fructus. [5] Quomodo ergo non magis viris
 aliquid tale deus in honorem subscrississet vel quia familiariori
 scilicet imagini suaे vel quia plus laboranti? Si autem nihil
 masculo, multo magis feminae.

15

(3.)

20

(4.)

25

XI. [1] Sed quod supra intermisimus ex parte subsecutae
 disputationis, ne cohaerentiam eius dispergeremus, nunc
 responso expungemus. Ubi enim gradum fiximus de apostoli
 absoluta definitione, omnem mulierem etiam omnis aetatis
 intelligendam, responderi ex diverso habebat, ergo a nativitate
 et a primo nomine aetatis virginem operiri oportere. [2] Non
 ita est autem, sed ex quo intelligere se coepit et sensum
 naturae suaे intrare et de virginis exire et pati novum illud,
 quod alterius aetatis est. [3] Nam et principis generis Adam et

5

(2.)

10. 9 cf. Isid. orig. 19, 23, 7
 11. 1 cf. c. 4. 8 4 1 Cor. 11,5

10 Britonum N, -tt- FXR velari ω 12 subscribere i. indulgere,
v. Oehler ad l. 17 virginitatis FXR^{1,2} 18 viduorum NGR³ edd., -arum
FXR^{1,2} 19 at N (praef. III 103a), om. cett.
 11. 1 ex parte] praef. III 58 6 virginem i. puellam nondum maturam,
cf. II, 5 7 int. se N, se i. cett. sensum] censum Rig. 9 principis NF

(*praef. III 2*), princeps X

195 10

Eva quamdiu intellectu carebant, nudi agebant; at ubi de arbore agnitionis gustaverunt, nihil primum senserunt quam erubescendum; ita sui quique sexus intellectum tegmine notaverunt. [4] Sed etsi *propter angelos* velanda est, sine dubio ab ea aetate lex velaminis operabitur, a qua potuerunt filiae hominum concupiscentiam sui adducere et nuptias pati; ex illo enim virgo desinit, ex quo potest non esse. [5] Et ideo penes Israelem illicitum est ad virum tradere nisi post contestatam sanguine maturitatem; ita ante hunc indicem acerba res est. Igitur si tamdiu virgo, quamdiu acerba est, desinit virginem, cum matura cognoscitur, et ut non virgo iam legi applicatur sicut et nuptiis. [6] Et despontatae quidem habent exemplum Rebeccae, quae, cum ad sponsum ignotum adhuc ignota perduceretur, simul ipsum cognovit esse, quem de longinquoprospererat, non sustinuit dexteræ collectationem nec osculi congressionem nec salutationis communicationem, sed confessa quod senserat, id est spiritu nuptam, negavit virginem velata ibidem. O mulierem iam de Christi disciplina! ostendit enim etiam nuptias de aspectu et animo fieri quemadmodum stuprum. [7] Nisi quod etiam Rebeccam quidam adhuc velant, de ceteris vero, id est quae despontatae non sunt, viderit aut parentum procrastinatio ex angustiis vel scrupulositate descendens, viderit et ipsum continentiae votum: nihil pertinet ad aetatem sua spatia currentem suaque debita maturitati luentem; alia in occulto mater, natura, et aliis in latenti pater, tempus, filiam suam legibus suis maritarunt. [8] Aspice

15

20

25

30

35

13 1 Cor. 11, 10 22 cf. Gen. 24, 65. orat. 22 p. 196, 19 28 cf. Matth.
5, 28 35 cf. orat. 22 p. 195, 16

11 primum i. prius, *praef. III* 34 12 ita] *praef. III* 73 quique (*praef.*
III 31) ω R^{1,2}, quisque R³ Oel. 17 Israelem N, -el cett. licitum N
ad] *praef. III* 54d 19 si etiam N acerba i. immatura, *Thes.* 368, 5
desinit virginem] *praef. III* 77 24 prospexerat Rig., perspexerat ωR
27 ibidem i. statim, *Thes.* 155, 8 29 iunge etiam adhuc, *praef. III* 92 Rebec-
cam metonymice i. q. despontatam. Kr. 30 viderint FX aut ω (autem X)
R¹ (i. 'et', *Thes.* 1575, 72), del. R², om. R³ edd. angustis sc. pecuniae. Kr.

196

40

45

50

nuptam iam in illam tuam virginem, et animam expectatione[m]
et carnem transfiguratione[m], cui tu secundum paras
maritum: iam et vox obsolefacta est et membra completa
sunt et pudor ubique vestitur et menses tributa defendant, ac
tu mulierem negas, quam muliebria pati dicis? [9] Si congressio
viri mulierem facit, non tegantur nisi post ipsam nuptiarum
passionem -- atquin etiam apud ethnicos velatae ad virum
ducuntur --; si autem ad despontationem velantur, quia et
corpore et spiritu masculo mixtae sunt per osculum et dexteræ,
per quae primum resignarunt pudorem spiritu, per commune
conscientiae pignus, quo totam condixerunt confusionem,
quanto magis tempus illas velabit, sine quo sponsari non
possunt et quo urgente sine sponsalibus virgines desinunt
esse! [10] Tempus etiam ethnici observant, ut ex lege naturae
iura sua aetatibus reddant; nam feminas quidem a duodecim
annis, masculum vero a duobus amplius ad negotia mittunt,
pubertatem in annis, non sponsalibus aut nuptiis decernentes;
mater familiae vocatur, licet virgo, et pater familiae, licet investis.

A nobis nec naturalia observantur, quasi alias sit
deus naturae quam noster.

XII. [1] Agnosce et mulierem, agnosce et nuptam de testimoiiis
et corporis et spiritus, quae patitur et in conscientia et
in carne; haec sunt tabellae priores naturalium sponsalium et
nuptiarum. Impone velamen extrinsecus habenti tegumen
intrinsecus; tegantur etiam superiora, cuius inferiora nuda non
sunt. [2] Vis scire, quae sit aetatis auctoritas? Propone utramque,
immature compressam in habitu mulieris et quae maturitate

36 in illam ω R¹ (cf. *Thes. II* 830,59. 832, 40. 64. 75), in *del. R²* p. 506,
om. R³ edd. animam et carnem acc. gr. *Hoppe* 17 37 corr. R³ et cui N
39 pudor] *praef. III* 83 defendunt (*i. vindicant, postulant, Thes. 298,*
15, 304,13. SB 46) ωR, dependunt *Ciaconnius* ac] at N 43 ad desp.]
praef. III 54c 45 spiritu *i. spiritualiter* ut 11, 6 sp. nuptam. *Hoppe, Beiträge* 20
51 mittunt *FXRedd.*, admittunt N
12. 1 agnosce et bis R¹mg edd., agnosceret bis ω R¹ 2 et quartum
om. N 3 hec X (etiam l. 11., *praef. III* 8), hae cett.

progressa in virginitate duret cum suo habitu: facilius
illa mulier negabitur, quam ista virgo credetur; tanta est adeo
fides aetatis, ut nec habitu obstrui possit. [3] Quid, quod etiam
haec nostrae etiam habitu mutationem aetatis confitentur,
simulque se mulieres intellexerunt, de virginibus educantur?
a capite quidem ipso deponentes quod fuerunt vertunt capillum
et acu lasciviore comam sibi inserunt, crinibus a fronte
divisis apertam professae mulieritatem; [4] iam et consilium
formae a speculo petunt et faciem morosiorum lavacro macerant,
forsitan et aliquo eam medicamine interpolent, pallium
extrinsecus iactant, calceum stipant multiformem, plus instrumenti
ad balneas deferunt. [5] Quid singula persequar?
Solae autem manifestae paraturaे totam circumferunt
mulieritatem, sed virginari volunt sola capitum nuditate, uno
habitu negantes, quod toto suggestu profitentur.

XIII. [1] Si propter homines habitu abutuntur, impleant
illum etiam in hoc, ut et apud ethnicos caput <re>velent; certe
in ecclesia virginitatem suam abscondant, quam extra ecclesiam
celant. Timent extraneos? revereantur et fratres aut
constanter audeant et in vicis virgines videri, sicut audent in
ecclesiis; laudabo vigorem, si aliquid et apud ethnicos virginitatis
nundinarint. [2] Eadem natura foris quae et intus, eadem
institutio apud homines et apud dominum eadem libertate
constat. Quo ergo foris quidem bonum suum abstrudunt, in
ecclesia vero provulgant? Exposco rationem. Utrumne ut
fratribus suis placeant an ut ipsi deo? [3] Si ut ipsi deo, tam
idoneus est ad conspicienda, quaeque in occulto fiunt, quam

10 de etiam... etiam v. *praef. III* 104 12 educantur] cf. *pall.* 2, 6,
Thes. 116, 61 13 vertunt *i. mutant* 14 inserunt *Rig.* (*praef. III* 98),
inferunt ω R edd. 17 interpolent ω (*praef. III* 112), -ant R edd. 20 solae
autem m. p. ω R^{1,2}, solemnem m. p. R³ *Gel. Pam.*, sola a. -a -a *Rig.* autem
i. enim, ad monog. 13, 3, enim Ciaconnius totam] praef. III 119
21 virginari R² p. 506, V² edd., virginali ωR¹
13. 2 ut et velent ω R, et ut velant *Rig.* <re>velent Kr.
4 timeant N 5 vices ω 7 quae et] *praef. III* 102a 10 promulgant N?
12 quaeque] *praef. III* 31.

iustus ad remuneranda, quae soli sibi fiunt; denique praecipit,

15 nihil debucinemus eorum, quae apud illum mercedem merebuntur,
nec ea ab hominibus compensemus. [4] Quodsi unius
victoriati vel quamcumque elimosinae operationem sinistra
conscia facere prohibemur, quantum tenebrarum circumfundere
debemus, cum tantam oblationem deo offerimus ipsius
corporis et ipsius spiritus nostri, cum illi ipsam naturam consecramus?
20 [5] Ergo quod non potest videri propter deum fieri,
quia sic fieri deus non vult, sequitur, ut hominum gratia fiat,
utique primo inlicitum ut gloriae libidinosum; gloria enim
inlicitum est eis, quorum probatio in omni humiliatione constat.
[6] Et si a deo confertur continentiae virtus, quid gloriaris,
quasi non acceperis? si vero non acepisti, quid habes, quod
datum tibi non est? Hoc ipso autem constat a deo datum tibi
non esse, quod illum non soli deo praestas. Videamus ergo,
quod humanum est, an firmum sit et verum.

5 XIV. [1] Referunt aliquando dictum a quodam, cum primum
quaestio ista temptata est: 'Et quomodo ceteras sollicitabimus
ad huiusmodi opus?' Scilicet felices nos facient, si
plures erunt, et non dei gratia vel merita cuiusque. Virgines
ecclesiam an ecclesia virgines ornant deo sive commendant?
10 [2] Confessus est igitur gloriam esse in causa; porro ubi gloria,
illuc sollicitatio, ubi sollicitatio, illic coactio, ubi coactio, illuc
necessitas, ubi necessitas, illic infirmitas. Merito itaque dum
caput non tegunt, ut sollicitentur gloriae causa, ventres tegere
coguntur infirmitatis ruina; aemulatio enim illarum, non religio
producit. [3] Aliquando et ipse venter deus earum, quia facile

13. 14 cf. Matth. 6,2 25 cf. 1 Cor. 4, 7
14. 11 cf. Phil. 3, 19

16 elimosine *NX ut fug.* 13,1, elemosine *F*, eleemosynae *R*
17 conscientia *R¹ mg edd.*, conscientia *o R¹ ut 14,5* 19 illi] ipsi *N* 26 datum
et illum (*praef. III 8*) *o R¹* (*praef. III 81*), datam et illum *R² edd.*
14. 1 *pro initio huius capitinis Kr. habet §10* 5 ornant et commendant
N, sing. cett. sive i. et, Hofmann § 250 add. 6 porro *i. sed, at enim,*
praef. III 66 9 sollicitentur *i. ad stuprum illiciantur* 10 illarum *o R^{1,2}*
(*praef. III 105*), illas *R³ V² edd.* 11 venter d. *NF*, d. v. *XR edd.*

199
15 virgines fraternitas suscipit. Nec tantum autem ruunt, sed
et funem longum delictorum sibi attrahunt; prolatae enim in
medium et publicato bono suo elatae et fratribus omni honore
et caritatis operatione cumulatae dum <clarent>, non latent,
ubi quid admissum est, tantum dedecoris cogitantes, quantum
honoris habuerunt. [4] Si intectum caput virginitati adscribitur,
si qua virgo exciderit de gratia virginitatis, ne prodatur,
intecto permanet capite esse et tunc iam alieno ambulat
habitu [id est quem sibi vindicat virginitas; permanet nihilo
minus in habitu vel tunc saltem alieno, ne scilicet mutatione
prodatur].

20 [5] Et consci[enti]ae mulieritatis iam indubitatae audent
nudo capite ad deum adire; sed aemulator deus et dominus,
qui dixit: *Nihil occultum quod non reveletur*, plerasque etiam
in conspectum deducit. [6] Non enim confitebuntur nisi ipsorum
infantium suorum vagitibus proditae. Quantum autem
plures, non etiam de pluribus sceleribus suspectas habebis?
[7] Dicam, licet nolim: difficile mulier semel fit, quae <non> timet
fieri quaeque iam facta potest virginem mentiri sub deo.
Quanta item circa uterum suum audebit, ne etiam mater

detegetur? Scit deus, quot iam infantes et perfici et perduci
ad partum integros duxerit debellatos aliquamdiu a matribus.
[8] Facillime semper eoncipiunt et felicissime pariunt huius

13 cf. Psalm. 118, 61, Prov. 5, 22 et Is. 5, 18 (Thes. s. v. funis 1597,10)
25 Matth. 10, 26

14 fratibus est dat. auctoris, Hoppe 25 15 caritatis R³ edd., -e et
ω R^{1,2} (Ἐν διὰ δύοῖν?) <clarens> supplevi, <latent> Kr. 16 cogitantes ω
(-is N, praef. III 2) R^{1,2} (i. cogentes, congerentes, contrahentes, cf. Thes. 1476,1.
SB 98; οὐ λανδάνοντι συνεγέρπονται), -ant R³ edd. 19 esse ω R^{1,2}, om.
R³ edd. alieno habitu sc. virginī non competente 20 [id est... prodatur]
del. de La Cerdā 21 saltim N 23 et conscientiae ω R¹, conscientia
R¹ mg, conscientiae R² p. 506 (cf. 13, 4) mulieritatis N, muliebritatis cett.
25 reveletur N (praef. III 49), -bitur cett. cum Vulg. (-etur paen. 6,10
NO, -bitur XT) 26 §6 post §7, §8 ante §6 transpon. Kr. 29 <non>
Rig. 33 duxerit i. boni duxerit (adv. Hermog. 3, 2)

[100]

(5.)

35

40

5

(2.)

10

(3.)

15

modi virgines et quidem simillimos patribus. [9] Haec admittit
flagitia coacta et invitata virginitas. [10] Ipsa concupiscentia
non latendi non est pudica: patitur aliquid, quod virginis
non sit, studium placendi, utique et viris. Quantum velis
bona mente conetur, necesse est publicatione sui periclitetur,
dum percutitur oculis incertis et multis, dum digitis demonstrantium
titillatur, dum nimium amatur, dum inter
amplexus et oscula assidua concalesceat. Sic frons duratur,
sic pudor feritur, sic solvitur, sic discitur aliter iam placere
desiderare.

XV. [1] Sed enim vera et tota et pura virginitas nihil magis
timet quam semetipsam. Etiam feminarum oculos pati non
vult: alias ipsa oculos habet. Confugit ad velamen capitū
quasi ad galeam, quasi ad clipeum, qui bonum suum protegat
adversus ictus temptationum, adversus iacula scandalorum,
adversus suspiciones et susurros et aemulationem, ipsum
quoque livorem. [2] Nam est aliquid, etiam apud ethnicos metuendum,
quod fascinum vocant, infeliciorem laudis et gloriae
enormioris eventum. Hoc nos interdum diabolo interpretamur,
ipsius enim est boni odium, interdum deo deputamus, illius
est enim superbiae iudicium, extollentis humiles et deprimentis
elatos. [3] Timebit itaque virgo sanctior vel in nomine
fascini hinc adversarium, inde deum, illius lividum ingenium,
huius censorium lumen, et gaudebit sibi soli et deo nota. Sed
et si cui innotuerit, sapit, si temptationibus gradum ob(s)truxerit.
[4] Quis enim audebit oculis suis premere faciem clausam,
faciem non sentientem, faciem, ut dixerim, tristem? Quicumque

15. 11 cf. Psalm. 146, 6, Luc. 1, 52

36 invitata ω R¹ (virgines ad stuprum seducuntur et ad infanticidium
coguntur), invita R² edd. virginitas] praef. III 83 39 sui] praef. III 26
40 incertis i. curiositate vagis, curiosis, Thes. 880,17; aliter de la Cerdā
15. 3 alias sc. virgineos, non muliebres 9 interpretamur i. adscribimus,
cf. coron. 11, 4 anim. 46, 4 10 enim est N, est enim cett. 15 obstruxerit
R² p. 506 (cf. apol. 27, 1), obtraxerit ω R^{1,3}

[101]

malus cogitatus ipsa severitate frangetur. Iam se

etiam mulierem negat, quae virginem celat.

XVI. [1] In his consistit defensio nostrae opinionis secundum scripturam, secundum naturam, secundum disciplinam. Scriptura legem condit, natura contestatur, disciplina exigit. Cui ex his consuetudo opinionis prodest vel qui diversae sententiae color? [2] Dei est scriptura, dei est natura, dei est disciplina; quicquid contrarium est istis, dei non est. Si scriptura incerta est, natura manifesta est et de cuius testimonio scriptura incerta non potest esse; si de natura dubitatur, disciplina quid magis deo ratum sit ostendit. [3] Nihil est illi carius humilitate, nihil acceptius modestia, nihil operosius gloria et studio hominibus placendi. Illud itaque sit tibi et scriptura et natura et disciplina, quod ratum deo inveneris, sicut iuberis omnia examinare et meliora quaeque sectari. [4] Superest etiam, ut ad ipsas convertamur, quo libentius ista suscipiant. Oro te, sive mater sive soror sive filia virgo, secundum annorum nomina dixerim, vela caput, si mater, propter filios, si soror, propter fratres, si filia, propter patres: omnes in te aetates periclitantur. [5] Indue armaturam pudoris, circumduc vallum verecundiae, murum sexui tuo strue, qui nec tuos emittat oculos nec admittat alienos. Adimple habitum mulieris, ut statum virginis serves. Mentire aliquid ex his, quae intus sunt, ut soli deo exhibeas veritatem; [6] Quamquam non mentiris nuptam; nupsisti enim Christo, illi tradidisti carnem tuam, illi sponsasti maturitatem tuam. Incede secundum sponsi tui voluntatem: Christus est, qui et alienas sponsas et maritatas velari iubet, utique multo magis suas.

16. 13 cf. 1 Thess. 5, 21 18 sqq. cf. orat. 22 p. 196, 4 aqq.

16. 4 consuetudo opinionis] *praef. III 108* 5 color *N*, c. est *cett.*
7 cuius ω, eius *R edd.* 10 operosius (*i. molestius*, cf. *nat. I, 4, 5 Hoppe*,
Beiträge 78. Oehler 907) ω *R¹*, perosius *R²*, exosius *R² p. 506* 15 suspitant
N 18 in *aut implicativum* (*Thes. 787, 72*) *aut causale* (*Thes. 782, 47*) induc
FXR^{1,2} fort. recte, *Thes. 1236, 22* 21 mentire *i. cela*, *Thes. 779, 17* 22 intus
sc. in velamine; 'secreta animi' Oehler 26 maritatas *N Pam.*, *maritas cett.*

[102]
XVII. [1] Sed et vos admonemus, alterius pudicitiae mulieres, quae nuptias incidistis, ne sic a disciplina velaminis exsolescatis, ne quidem in momento horae, ut, quia reicere illam non potestis, alio modo destruatis neque tectae neque nudae incidentes. [2] Mitris enim et lanis quaedam non velant caput, sed conligant, a fronte quidem protectae, qua proprie autem caput est, renudae; aliae modice linteolis, credo, ne caput premant, nec ad aures usque demissis cerebro tenus operiuntur, Misereo<r>, si tam infirmo auditu sunt, ut per tegmen audire non possint. [3] Sciant, quia totum caput mulier est; limites et fines eius eo usque porriguntur, unde incipit vestis; quantum resoluti crines occupare possunt, tanta est velaminis regio, ut cervices quoque ambiantur; ipsae enim sunt, quas subiectas esse oportet, propter quas potestas supra caput haberi debet; velamen iugum illarum est. [4] Iudicabunt vos Arabiae feminae ethnicae, quae non caput, sed faciem quoque ita totam tegunt, ut uno oculo liberato contentae sint dimidiata frui lucem quam totam faciem prostituerent: mavult femina videre quam videri. [5] Quas propterea infelicissimas ait Romana quaedam regina, quod adamare magis quam adamari possint, cum sint vel ex alterius <in> felicitatis et quidem frequentioris immunitate felices, quia facilius adamari quam

adamare feminae possint. [6] Et ethnicae quidem disciplinae
meracior et, ut ita dixerim, barbarior modestia; nobis
dominus etiam revelationibus velaminis spatia metatus est.
Nam cuidam sorori nostrae angelus in somnis cervices, quasi
applauderet, verberans: 'Elegantes', inquit, 'cervices et merito
nudae! Bonum est, usque ad lumbos a capite <re>veleris,

17. 14 cf. I Cor. 11, 10

17. 2 nuptias N (cf. *Thes.* s. v. *incido* 905, 67), in n. cett.
7 renudae N, enudae FX. (*utraque vox aliunde non nota*), nudae R edd.
9 misereor R edd., -o ω adito FX 15 habere F 16 vos Gel., nos ω R
21 iunge vel felices, praef. III 92 <in>fel. R³ 28 bonum est...
reveleris] praef. III 48 b <re>veleris Iun.

[103]

30 (4.)

35

40

45

(5.)

ne et tibi ista cervicum libertas non proposit. Et utique quod
uni dixeris, omnibus dixeris. [7] Quantam autem castigationem
merebuntur etiam illae, quae inter psalmos vel in quacumque
dei mentione resectae perseverant meritoque etiam in oratione
ipsa facilime fimbriam aut villum aut quodlibet filum
cerebro superponunt et tectas se opinantur! Tanti caput suum
me[n]tiuntur. [8] Aliae, quibus plane maior est palma omni
fimbria et filo, non minus capite suo abutuntur, ut bestia
quaedam magis quam avis, licet pennata, brevi capite, protracta
cervice, cetera altegra[n]dia; hanc aiunt, cum delitescendum
habet, caput solum plane totum in condensum abstrudere,
reliquam se in aperto relinquere; ita dum in capite secura
est, nuda, qua maior est, capitur tota cum capite.
Tales enim erunt et istae minus quam utile est tectae.

[9] Oportet ergo tempore omni et omni loco memores
legis incedere, paratas et instructas ad omnem dei mentionem,
qui si fuerit in pectore, cognoscetur et in capite feminarum.
Haec cum bona pace legentibus, utilitatem consuetudini
praeponentibus pax et gratia a domino nostro Iesu redundet
cum Septimio Tertulliano, cuius hoc opusculum est.

29 et prius] praef. III 102b quod om. F 32 meritoque Kr. (i.
consequenter, ut consentaneum est, *Thes.* 824, 68), meritone ω R Gel. Pam.,
meriturae (etiam quae in) Rig., moraturae (e. in) Oehler 33 facilime i. neglegenter,
Thes. 68, 33; cf. monog. 8,5 facilitate 35 metiuntur R³ Gel. Pam.
(i. aestimant, *Thes.* 885, 26, 41), mentiuntur ω R^{1,2} palma sc. manu caput
tegunt; parma Kr. cf. 15,1 clipeum 38 altegradia R¹ mg 42 enim N,
om. cett. 43 t. o. N, o. t. cett. 48 et cum NF, cum XR Tertulliano] cf.
bapt. 20 extr. oro, ut... Tertulliani peccatoris memineritis Tertulliani de
virginibus velandis explicit N, Explicit liber de virginibus velandis F

Text and apparatus edited by V. Bulhart, Corpus Scriptorum Ecclesiasticorum Latinorum 76, Vienna: Hölder-Pichler-Tempsky (1957). reproduced by permission of the publisher.
Scanned by Roger Pearse, Ipswich, 2002. Compared with CETEDOC text 22/3/6.

Note: The verse numbers in Green() are those from the CCSL edition. Those in [] are the CSEL verses, which are also followed by the Sources Chrétiennes edition.

Greek text is rendered using [unicode](#).